

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacţia şi Administraţia
PIAŢA LIBERTĂŢII BRAŞOV
Telefon 226
Abonament anual 360 lei
Pentru străinătate 800 lei
Anunţuri, rezclame, după tarif.

Fondată în 1878 de George Bariţiu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin fine însuşi, cetăţene, şi pentru
tine, la libertate, legalitate şi cinste.

Congresul fripturiştilor dela Sibiu

Incearcă fripturiştii totul pentru ca să poată înşela şi ademeni lumea; — dar în zadar.

In zadar, pentrucă Ardealul, care n-a putut fi nici ademenit nici forţat de vechea administraţie ungu-rească, are un trecut pro-bat şi plin de cinste, pe care nu-l poate lăsa pătat de fripturile, cu cari s-au infruptat vânzătorii lui.

Nu există pădure fără uscături. E natural că şi Ardealul a avut şi-şi are uscăturile lui. Le-a avut sub Unguri şi le are şi azi în Ţara Românească. El însă, Ardealul viguros, a fost a rămas şi vrea să rămână acelaşi codru de stejari verzi şi plini de sănătate, cari nu se lasă doborâţi de topoarele nepu-tincioase înzestrate cu cozi subrede, rupte din ramurile lor.

Cu cinste a trăit Ardealul, în cinste vrea să-şi ducă viaţa.

Ambiţii bolnave, ademenite de mirosul grătarului pe care-şi frigea generalul Averescu mâncarea, au răncit şi au căzut leşinate în faţa fripturii.

Ori asta e Ardealul?! Trecutul frumos şi oşelit în lupte al Adealului românesc poate fi zăpăcit şi înşelat de-un miros de friptură?!
Se înşală şi d-l Goldiş şi Lupaş şi Lapedatu dacă cred că inima şi voinţa Ardealului e mai mălăiaşă decât slăbiciunea dânsilor.

Au dat d-lor un „cuvânt lămuritor“ cătră Românii ardeleni în speranţă că-i vor putea înşela. N-au izbutit. Ardealul nu se vinde pentru un blid de linte. Au încercat atunci altă apucătură. Şi-au adunat Dumineca trecută toate rubedeniile şi pe toţi lingăii la Sibiu, iar cu organele administrative au silit lume ciustită să-şi lase lucrul şi să stea gură-cască în duhoarea ospăţului la care se desfătau eroii fripturii. Nu

le-a răuşit. Poporul îşi cunoaşte oamenii şi-n locul lunei pe care aveau speranţa să o ademenescă, ordonanţele generalului Averescu şi-au ţinut întrunirea, — botezată congres — în faţa a câteva sute de fripturişti înverşunaţi recrutaţi din satele dlor Goga-Lupaş şi a unor săteni aduşi de d-l Goldiş de pe meleagarile plăcintarului Imbroane.

Şi acest caraghioslăc de adunătură s'a pus pe lucru mare. Văzând că lumea nu-i vrea s'aurătoitei între ei şi — nici mai mult nici mai puţin! — au hotărât că ei sunt Partidul Naţional, iar în vârful lui l'au cocoşat ca preşedinte pe luntrarul, care cu barca sa politică s'a poticnit prin toate partidele, pe d-l Vasile Goldiş.

Ar fi nebun ardeleanul, care şi-ar uita de trecutul lui şi nu şi-ar da seama că partidul de luptă şi de cinste, adevăratul Partid Naţional, în care şi-a dus traiul şi a luptat vitejeşte şi româneşte, poate fi asemuit şi înlocuit cu născocirea de răs a năbădăioşilor dela Sibiu.

In zadar şi-au sufuleat mânecele şi au sbierat oratorii de Duminecă. S'au scremut munţii şi a eşit un „şoricel“.

Partidul naţional a fost unul şi a rămas acelaşi: credincios steagului şi conducătorilor lui, cari nu l'au vândut.

Domnii Goldiş, Lupaş şi Lapedatu s'au vândut guvernului averescan, ei se infruptă la fripturile generalului. Partidul naţional însă şi-a păstrat crezul şi duce în opoziţie luptă împotriva vânzătorilor lui. Numele lui nu poate fi luat în deşert de cei ce cred că Românul din Ardeal are în loc de suflet şi de inimă numai stomac.

Nu poate fi confundat pieptul în care bate inima Ardeleanului, cu tigiia în

care sfârşe friptura înfome-taţilor.

Comedia de Duminecă a Goldiştilor ne aduce aminte de o poveste: Un copilandru buclucaş năcăjit pe fraţi, pe surori şi pe părinţii lui, a plecat supărat de acasă. S'a infundat în crăsmă şi aranjat de mirosul şi tăria beuturii s'a întors voinicos la casa părintească. A pus bătos piciorul în prag şi a început să-şi injure pe toţi ai lui, pe părinţi şi pe fraţi:

„Ea vi-s tată de acum, creanga şi frunza voastră...“

Nu-i caraghios ce-au făcut fripturiştii la Sibiu??

Alegători,

Dacă voţi binele ţării,

Dacă voţi să scăpaţi de sărăcia tot mai ameninţătoare,

Dacă voţi întronarea legalităţii, democraţiei şi cinstei în ţară

Votaţi

în toată ţara listele blocului naţional-ţărănesc cu semnul inelului!

O

Ironia sortii

Ni se serie :

Dumnezeu nu bate cu băta. Motivul principal al rupturii ardeleno-fripturiste-ciolănare din partidul naţional — oricât s'ar încerca să se ascundă adevărul — n'a fost nici „greşita“ conducere şi nici alte născociri, ci pur şi simplu: *Confesionalismul.*

Partidul Naţional prea avea culoare *unită*, adevărată prea era greco-catolic, şi dacă nu în actele sale, dar pentru-că atât *Maniu* cât şi *Vaida* erau botezaţi greco-catolici. Iar' acest fapt era în ochii unora prea-prea pentru o ţară aproape în întregime ortodoxă.

Toate nemulţumirile, toate intrigile şi în urmă felonia fripturiştilor ardeleni îşi aveau izvorul în acest fapt. Să se răstoarne conducerea unită a partidului!

Atacul suprem, general s'a dat, dar isprava a eşit pe dos.

Din toate cele întâmplate până în prezent suntem siliţi să facem cea mai tristă constatare pentru orice suflet curat românesc dar' şi ortodox.

Prin spărtura făcută în rândurile Partidului Naţional, e cert că energiile ardeleno s'au cam fărâmiţat — spre bucuria taberei liberale, care ducea groază

Frontul naţional-ţărănist.

de I. Mihalache.

Cele mai grele lupte politice împotriva partidului liberal s'au purtat de partidele ţărănesc şi naţional împreună.

Ţara este astăzi la grea răpântie. Liberalii vor să-i ia puţina de se mişca după voia ei. Liberalii vor s'o lege în lanţuri pe vecle şi capătul lanţului să fie în mâna lor.

Guvernul generalului Averescu a fost adus să le fie locul pentru un scurt timp de odihnă şi rumegat, ca apoi să se aşeze din nou lăcustele liberale pe holdele ţării.

Ştiu liberalii că averescanii sunt nepuţincoşi. Şi atunci le-au fabricat o lege electorală care să dea puţina nepuţincoşilor să fure pe foş, eu legea în mână, voturile cetăţenilor dornici de libertate.

Şi așa au fost aduşi averescanii.

Se zice că s'ar fi săpătat voie să bage oştile în alegeri — să pue oşteri în slujbe politice, să ridice pe oameni în conştiinţă şi câte alte ticăloşii care vor duce politica în oşlire şi vor aduce anarhia în ţară. Nu le-a fost de-ajuns averescanilor.

Pentru ca să capete cele 40 la sută din voturi care dau dreptul la furtul legal, guvernul averescan s'a înjeles cu partidul maghiar, eu partidul german — a fabricat un partid naţional bulgar eu gând să adune la un loc voturile bulgarilor din ţară — alitul rutenesc cu acelaşi gând şi așa mai încolo. Guvernul, în frica şi nepuţinţa lui, merge eu păcătoşenia lui până

acolo că organizează naţionalităţile din ţară în „partide politice naţionale“ care vor căuta sprijin peste hotare — așa cum şi partidul naţional român a căutat sprijin la noi pe vremea Ungurilor.

Toate acestea se fac numai pentru a înfrânge partidele ţărănesc şi naţional — cele două partide democratice care apără libertăţile ţării şi legalitatea.

În faţa acestei primejdii, partidul Ţărănesc nu putea să respingă propunerea făcută de Partidul Naţional co: sau să fuzionăm sau să facem „cartel electoral“, adică să luptăm şi acum pe acelaşi front comun, împotriva guvernului averescan şi stăpânului său, partidului liberal.

Neputând să ne ocupăm în pripă de fuziune, am încheiat frontul unic al partidelor ţărănesc şi naţional în aceste alegeri, eu gând ca în timpul ce vom avea liber să vedem în ce condiţiuni am putea merge mai departe, la fuziune.

Lată ne dar iarăş în luptă cot la cot cu fraţii noştri din Partidul Naţional — răspunzând la chemarea Ţării.

Am mai ascultat această chemare la Camerele Agricole şi la alegerile comunale. Şi Ţara ne-a ascultat şi ea dându-ne biruinţa pe de-a'niregul.

Astăzi se dă bătălia cea mare care va hotărî dacă Ţara Românească este o Ţară de cetăţeni liberi — ori este o moşie pe care familia Brătianu o exploatează fie în regie fie prin arendaşi vremelnici.

Ascultăm din nou porunca Ţării şi pornim la luptă oştile democraţiei.

Suntem siguri că Ţara ne va urma şi de astă dată.

Trăiască libertatea!

Grevă generală în Anglia

Începând de Luni muncitorii din Anglia au declarat greva generală după-ce tratativele între proprietarii de mine şi muncitorii au eşuat. Proprietarii de mine pretindeau muncitorilor să primească o reducere a salariului, ca să se salveze banul mers al industriei carbonifere engleze care a ajuns să întâmpine greutăţi din cauza concurenţei statelor producătoare de cărbuni, în cari, în primul rând din cauze valutare, mâna de lucru este mai ieftină. Muncitorii eu refuzat această ofertă.

După ultimele telegrame situaţia creată prin grevă este foarte gravă. Circulaţia pe căile ferate s'a întrerupt, industria meritimă e paralizată, iar alte industrii importante nu mai funcţionează. Ziarele şi-au încetat apariţia.

Guvernul face mari sforţări pentru a atenua efectele dezastuoase ale grevei, care ameninţă cu paralizarea vieţii economice.

